

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА КОРЕКЦІЯ МУЛЬТИПРОБІОТИКОМ «АПІБАКТ» ПАТОЛОГІЧНИХ ЗМІН В ОРГАНАХ ПОРОЖНИНИ РОТА ЗА УМОВ ТРИВАЛОГО ЗАСТОСУВАННЯ ІНГІБІТОРІВ ПРОТОННОЇ ПОМПИ

Непорада К.С., Манько А.М., Сухомлин А.А.

ВДНЗ України “Українська медична стоматологічна академія”, м. Полтава, кафедра медичної, біологічної та біоорганічної хімії

Актуальність. Довготривале застосування інгібіторів протонної помпи (ІПП), які знижують шлункову секрецію шляхом впливу на H^+/K^+ -АТФазу, що призводить до гіпоацидитету, і як наслідок розвитку гіпергастринемії. Гастрин володіє трофічною та мітотичною дією, за рахунок яких тривала надлишкова секреція може призводити до канцерогенезу органів травної системи. Вплив тривалої гіпергастринемії на органи порожнини рота на сьогодні вивчений ще недостатньо.

Матеріали і методи. Експерименти виконані на 43 білих щурах-самцях, вагою 180-220г. Дослідним тваринам протягом 28 діб внутрішньоочеревинно вводили омепразол (“Sigma”, США) дозою 14 мг/кг, та мультипробіотик «Апібакт» (0,14 мл/кг маси тіла перорально) окремо та в поєднанні. Об’єктами дослідження були м’які тканини пародонта та піднижньощелепні слинні залози, в гомогенаті яких визначали активність загальної NO-синтази (NOS) та вміст нітритів, також в крові визначали вміст гастрину радіоімунологічним методом.

Результати. Нами встановлено, що вміст гастрину в плазмі крові щурів контрольної групи на 28 день склав $59,0 \pm 35,5$ пг/мл, порівняно з дослідними тваринами, яким вводили протягом 28 діб омепразол – $170,7 \pm 90,7$ пг/мл ($p < 0,05$). Загальна активність NOS та вміст нітрит-аніонів в тканинах пародонта вірогідно не змінювався за умов тривалого гіпоацидитету порівняно з контролем. За цих умов в слинних залозах достовірно підвищується в 1,45 разу активність NOS та в 1,18 разу вміст нітрит-аніонів, порівняно з контролем. Отже, в умовах тривалого введення ІПП NO-ергічна система тканин пародонта не змінюється, а слинних залоз вірогідно зростає. Введення мультипробіотика «Апібакт» сприяє вірогідному зростанню загальної активності NOS у тканинах пародонта та слинних залозах на тлі введення омепразолу, що спричиняє підвищення вмісту у досліджуваних тканинах нітрит-аніонів.

Заключення. Отже, тривале застосування омепразолу призводить до достовірного підвищення вмісту в плазмі крові гастрину на фоні гіпоацидитету, і як наслідок до патологічних змін, зокрема, дисбалансу NO-ергічної системи в тканинах органів порожнини рота. Експериментальна корекція омепразол-індукованої гіпергастринемії із застосуванням мультипробіотика «Апібакт» нормалізує активність NOS та вміст нітритів у тканинах органів ротової порожнини.